

Werken die blijven

Als je in het nu leeft, en je doet dat goed, dan breng je werken tot stand die blijvend zijn, ook al spreek je maar met één enkele persoon, ook al bereid je een toespraak voor die een beperkt publiek **zal bereiken**. Ja, want in die ene persoon of in die kleine groep is de hele mensheid aanwezig, zoals heel de wil van God vervat ligt in die ene wil van Hem. Als je dat ervaart, voel je jezelf voldaan omdat je het oneindige omarmt.

Goed doen wat God wil in dit ogenblik, en het doen zoals God het wil, volgens zijn manier van werken en zijn manier van denken, wil bijvoorbeeld zeggen dat je alles wat je zult zeggen in je toespraak voorbereidt met de hulp van de heilige Geest die in jou leeft, en het vervolgens onderwerpt aan de vuurproef van de wederzijdse liefde met je broeders, zodat het 'sterft' en 'vergaat' en herboren wordt vanuit de eenheid, en dat vereist dat we kunnen 'verliezen' en nederig zijn. Tenslotte onderwerp je het aan het oordeel van wie verantwoordelijk is, zodat die het kan snoeien.

Dan zal die toespraak iets blijvends zijn en zich verspreiden. En wat iets goeds zou zijn geweest voor één persoon en daarna verloren zou gaan, doet goed aan velen en zal goed blijven doen.

Dit handelen in het huidig moment geeft een gevoel van volheid, omdat **dit** het leven is van Jezus die leeft in ons. Als Jezus in ons leeft, brengt Hij werken tot stand die blijven.

En als je ongelukkigerwijs iets niet goed gedaan hebt, of maar half, 'verlies' het dan in het hart van Jezus in vol vertrouwen, vanuit het besef dat je elk ogenblik kunt sterven (en misschien kunt sterven terwijl je een aantal dingen niet op een volmaakte manier deed). Maar vertrouw er ook op dat het hart van Christus er alleen maar naar verlangt van je te houden en de leemten te vullen, ze voor de anderen te verbergen en te verontschuldigen wat je verkeerd deed. Want als een moeder al zo zou handelen, hoeveel te meer dat hart van Hem!

Daarom ook hier dat gevoel van volaantheid: alles is gedaan, alles is volbracht.

*Uit Chiara Lubich "Ogni momento è un dono" p52, Uitgeverij Città Nuova,
Vertaling door Leo van den Broek,*